

عهدنامه مودت و تجارت مابین ایران و اتازونی امریکا
بتاریخ ۱۵ ربیع الثانی ۱۲۷۳ مطابق ۱۳ دسامبر ۱۸۵۶ میلادی منعقد
و تصدیق نامجات در ۱۳ ژوئن ۱۸۵۷ میلادی مبادله گردید
فهرست مندرجات

- فصل اول - حسن تفاهم
فصل دوم - مأمورین سیاسی و پذیرائی و امتیازات مشارالیه
فصل سوم - درباب اتباع طرفین حمایت و حقوق موسی‌الیه و مال التجاره که وارد
و صادر مینمایند - تجارت داخلی
فصل چهارم - حقوقیکه بر مال التجاره طرفین تعلق میگیرد .
فصل پنجم - محاکمات
فصل ششم - ترکه اتباع دولتین
فصل هفتم - قونسولهای دولتین و امتیازات ایشان - اعمالیکه مأمورین سیاسی
و قونسولهای دولتین از آن ممنوع هستند - تجارت قونسولهای طرفین - تحدید خدمه مأمورین
سیاسی و قونسولهای اتازونی
فصل هشتم - مدت عهدنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

چون اعلیحضرت کیوان رفعت خورشید رایت فلک رتبت گردون حشمت اقدس
همایون خسرو اعظم خدیو انجم حشم جمشید جاه داراب دستگاه وارث تاج و تخت کیان
شاهنشاه اعظم بالاستقلال کل ممالک ایران و رئیس جمهوری دول جامعه امریکای شمالی
که هر دو بالسویه و از صمیم قلب مایل هستند که روابط دوستی را ما بین دو دولت برقرار
داشته و آنرا بوسیله عهدنامه مودت و تجارت که بالمقابل به جهت اتباع طرفین معظمین معاهدتین
مفید و سودمند باشد مستحکم نمایند لهذا و کلاء مختار خود را برای حصول این مقصود از
قرار ذیل معین نمودند از طرف رئیس جمهوری دول جامعه امریکای شمالی (کارول اس پنس)
وزیر مقیم اتازونی امریکا در دربار دولت علیه عثمانی و از طرف اعلیحضرت شاهنشاه کل
ممالک ایران جناب فرخ خان امین الملک سفیر کبیر اعلیحضرت شاهنشاه ایران دارای تمثال
همایونی و حمایل آبی و کمر مرصع و غیره و غیره و غیره .

و بعد از اینکه و کلاء مختار مزبور اختیارنامه های خود را مبادله کرده و آنرا
موافق قاعده و مرتب بترتیبات شایسته یافتند در مفاد فصول ذیل متفق الرای شدند .

فصل اول - از این بعد دوستی صادقانه و مناسبات حسنه ما بین دولت و اتباع
ممالک جامعه امریکای شمالی و ممالک ایران و تمام اتباع آن برقرار خواهد بود .

فصل دوم - سفرای کبار یا مأمورین سیاسی که هر یک از دولتین معظمین معاهدتین
بتزد دیگری فرستاده و مقیم نماید خود و تمام کسانیکه هیئت سفارت از آنها مرکب است مانند

سفرای کبار و مامورین سیاسی دول کامله الوداد در مملکتین پذیرفته شده و با آنها نیز از همانقرار رفتار خواهد شد و از هر جهت از همان امتیازات و معافیات بهر یاب خواهند بود

فصل سوم - اتباع طرفین معظمتین معاهدتین از قبیل مسافر و تاجر و صنعتگر و غیره که در خاک یکدیگر مقیم بوده باشند مورد احترام واقع شده کاملاً در حفظ و حراست کارگزاران مملکتی و مامورین خودشان خواهند بود و رفتار نسبت بآنها از هر جهت مانند رفتار با اتباع دول کامله الوداد خواهد بود.

موسی الیهم میتوانند از راه خشکی و دریا هر قبیل مال التجاره و محصول به مملکتین آورده و از آنجا خارج کنند و به خرید و فروش و معاوضه رسانیده و بهر محل خاک مملکتین که بخواهند حمل نمایند.

ولی مقرر است که تجار هر یک از دولتین که بتجارت داخله مملکت دیگری اشتغال ورزند از حیث این تجارت مطیع قوانین همان مملکت خواهند بود که در آنجا تجارت مینمایند و در صورتیکه یکی از مملکتین معاهدتین از این بعد امتیازات دیگری در خصوص چنین تجارت داخله با اتباع سایر دول بدهد و همین امتیازات بالسویه بتجار طرف مقابل که در خاک مملکت او مشغول تجارت داخله هستند داده خواهد شد.

فصل چهارم - در مملکتین از مال التجاره که اتباع طرفین معظمتین معاهدتین داخل و خارج مینمایند بغیر از حقوقیکه بر مال التجاره وارده و صادره اتباع دول کامله الوداد تعلق میگیرد در موقع ورود و خروج چیز دیگری نباید دریافت شود و در هیچیک از مملکتین بهیچ اسم و رسم و عنوان هیچ نوع حقوق فوق العاده از این قبیل مال التجاره مطالبه نخواهد شد.

فصل پنجم - تمام مرافعات و منازعات واقعه در ایران مابین اتباع ایران و تبعه اتنازونی بمحکمه ایرانی که معمولاً مرجع اینگونه مسائل است در محلی که قونسول یا مأمور اتنازونی اقامت داشته باشد رجوع خواهد شد و گفتگو و حکم آن از روی انصاف و در حضور گماشته قونسول یا مأمور اتنازونی بعمل خواهد آمد تمام منازعات و مرافعاتیکه در ممالک ایران مابین اتباع اتنازونی بوقوع میرسد کلاً برای محاکمه و فیصل به قونسول یا مأمور اتنازونی که در ایالت محل وقوع مرافعه یا در نزدیکترین ایالت اقامت دارد رجوع خواهد شد و مشارالیه موافق قوانین اتنازونی حکم خواهد داد - تمام مرافعات و منازعات واقعه در ایران مابین تبعه اتنازونی و اتباع دول خارجه بتوسط قونسولهای آنها محاکمه و قطع خواهد شد - در اتنازونی منازعات واقعه مابین ایرانی ها یا مابین ایرانی و تبعه اتنازونی و یا مابین ایرانی و خارجه موافق قواعدیکه در اتنازونی در مورد اتباع دول کامله الوداد معمول است محاکمه خواهد شد.

در صورتیکه اتباع ایرانی مقیم اتنازونی و تبعه اتنازونی مقیم ایران متهم بجنایت شوند در این دو مملکت رسیدگی و محکمه همانطور خواهد بود که در مورد اتباع دول کامله الوداد و مقیمین این دو مملکت معمول است.

فصل ششم - در صورتیکه تبعه یکی از طرفین معاهدتین در خاک دیگری وفات

کند اشیاء او بتمام بخانواده یا شرکاء او تسلیم خواهد شد و در صورتیکه متوفی اقوام یا شریک نداشته باشد اشیاء او در هر یک از مملکتین بقونسول یا بمأمور دولت متبوعه او تسلیم میشود. بجهت اینکه مشارالیه موافق قوانین مملکت خود در مورد آن اقدام نماید

فصل هفتم - طرفین معض حمایت تجارت و اتباع خود و برای تسهیل روابط حسنه و منصفانه مابین ایشان معق خواهند داشت که مامور سیاسی در پایتخت جانبین مقیم نموده و هر یک سه قونسول در مملکت دیگری مهین نماید قونسولهای اتازونی در طهران و بندر ابوشهر و در تبریز مقیم بوده و قونسولهای ایران در واشنگتن نیویورک و نیواورلئان اقامت خواهند داشت - قونسولهای طرفین معظمین معاهدتین در خاک یکدیگر که محل اقامت خواهد بود از احترامات و اختیارات و معافیاتی که بقونسولهای دول کامله الوداد اوداده شده است بالمقابل بهره مند خواهند شد.

مامورین سیاسی و قونسولهای اتازونی نه برخفا و نه برملا از اتباع ایرانی حمایت نخواهند کرد و از اصولی که مرضی الطرفین و در اینجا قید است تخلف نخواهند ورزید و علاوه بر این مقرر است که اگر هر یک از قونسولها بتجارت اشتغال ورزد مطیع همان قوانین و رسموی خواهد بود که افراد اتباع دولت متبوعه او که در همانجا شغل تجارت دارند مطیع هستند - و نیز مابین طرفین معاهدتین مقرر است که عده نوکرهای مامورین سیاسی و قونسول اتازونی بیش از آن نخواهد بود که مامورین سیاسی و قونسولی روس مقیمین ایران بر حسب عهدنامه مجاز هستند.

فصل هشتم - طرفین معظمین معاهدین بر این متفق شدند که این عهدنامه مودت و تجارت که بواسطه دوستی صادقانه و اطمینان حاصله بین الدولتین استحکام یافته است از روز مبادله تصدیق نامجات آن الی مدت ده سال معمول و مجری باشد و هر گاه قبل از انقضای ده سال اول هیچیک از طرفین معظمین معاهدتین رسماً نسخ آنرا به دیگری اعلام نمایند این عهدنامه الی یکسال بعد از مدت ده سال هم مرعی و برقرار خواهد ماند و همچنین اجرای آن الی مدت دوازده ماه بعد از اعلام در هر زمانیکه این اعلام بوقوع رسد واجب خواهد بود. و نیز و کلاه مختار دولتین معظمین معاهدتین بر این متفق شدند که تصدیق نامجات دولتین متبوعتین خود را در ظرف شش ماه و در صورت امکان زودتر در اسلامبول مبادله نمایند.

علیهذا و کلاه مختار طرفین معظمین معاهدتین این عهدنامه را امضاء نموده و بمهر خود مهمور داشتند.

نخستین بزبان فارسی و انگلیسی در اسلامبول ۱۳ دسامبر سنه ۱۸۵۶ میلادی مطابق ۱۵ ربیع الثانیه سنه ۱۲۷۳ هجری.

امضاء	کارول اس پنس
امضاء	فرخ خان امین الملک

Done in Duplicate in Persian and English the thirteenth day of December eighteen hundred and fifty-six and of Hejir the fifteenth day of the month of Rabiul Sany one thousand two hundred and seventy three, at Constantinople.

(L.S.) Carrol Spence

(L.S.) Eminul Mulk Farrokh Khan

shall be established, the respects, privileges and immunities granted in either country to the Consuls of the most favored nations.

The Diplomatic Agents or Consuls of the United States shall not Protect, secretly or Publicly, the subjects of the Persian Government and they shall never suffer a departure from the Principles here laid down and agreed to by mutual consent.

And it is further understood that if any of those Consuls shall engage in trade, they shall be subjected to the same laws and usages to which Private individuals of their nation engaged in commercial Pursuits in the same Place are subjected.

And it is also understood by the high Contracting Parties that the Diplomatic and Consular Agents of the United States shall not employ a greater number of domestics than is allowed by treaty to those of Russia residing in Persia.

Article VIII.

And the High Contracting Parties agree that the Present treaty of friendship and commerce, cemented by the sincere good feeling and the confidence which exists between the Governments of the United States and Persia, shall be in force for the term of ten years from the exchange of its ratification; and if, before the expiration of the first ten years neither of the High Contracting Parties shall have announced, by official notification to the other, its intention to arrest the operation of the said Treaty, it shall remain binding for one year beyond that time, and so on until the expiration of twelve months, which will follow a similar notification, whatever the time may be at which it may take place; and the Plenipotentiaries of the two high contracting parties further agree to exchange ratifications of their respective Governments at Constantinople in the space of six months, or earlier, if practicable.

In faith of which the respective Plenipotentiaries of the two high Contracting parties have signed the present Treaty and have attached their seals to it.

disputes may have arisen, or in the province nearest to it, who shall decide them according to the laws of the United States.

All suits and disputes occurring in Persia between citizens of the United States and the subjects of other foreign Powers, shall be tried and adjudicated by the intermediation of their respective Consuls or Agents.

In the United States, Persian subjects, in all disputes arising between themselves or between them and citizens of the United States or foreigners shall be judged according to the rules adopted in the United States respecting the subjects of the most favored nations.

Persian subjects residing in the United States and the citizens of the United State residing in Persia, shall when charged with criminal offences, be tried and judged in Persia and in the United States in the same manner as are the subjects and citizens of the most favored nations residing in either of the above mentioned countries.

Article VI.

In case of a citizen or subject of either of the contracting parties dying within the territories of the other, his effects shall be delivered up integrally to the family or partners in business of the deceased; and in case he has no relations or partners, his effects in either country shall be delivered up to the Consul or Agent of the nation of which the deceased was a subject or citizen, so that he may dispose of them in accordance with the laws of his country.

Article VII.

For the protection of their citizens or subjects and their commerce respectively, and in order to facilitate good and equitable relations between the citizens and subjects of the two countries, the two high Contracting Parties reserve the right to maintain a Diplomatic Agent at either seat of Government and to name each three Consuls in either country; those of the United States shall reside at Teheran, Bender- Bushir and Tauris, those of Persia at Washington, New-York and New Orleans.

The Consuls of the high Contracting Parties shall reciprocally enjoy in the territories of the other, where their residences

and efficiently protected by the authorities of the country, and their agents, and treated in all respects as the subjects and citizens of the most favored nations.

They may reciprocally bring by land or by sea into either Country, and export from it, all Kinds of merchandises, and products and sell, exchange or buy, and transport, them to all Places in the territories of either of the high Contracting Parties.

It being however, understood that the merchants of either nation who shall engage in the internal commerce of either country shall be governed, in respect to such commerce, by the laws of the country in which such commerce is carried on, and in case either of the high contracting Powers, shall hereafter grant other Privileges concerning such internal commerce to the citizens or subjects of other Governements, the same shall be equally granted to the merchant of either nation engaged in such internal commerce within the territories of the other.

Article IV.

The merchandise imported or exported by the respective citizens or subjects of the two high Contracting Parties shall not Pay in either country, on their arrival or departure, other duties than those wick are charged in either of the countries on the merchandise or products imported or exported by the merchants and subjects of the most favored nations, and no exceptional tax, under any name or pretext whatever, shall be collected on them in either of the two countries.

Article V.

All suits and disputes arising in Persia between Persian Subjects and Citizens of the United States, shall be carried before the Persian tribunal to wick such matters are usually referred, at the place where a consul or agent of the United States may reside, and shall be discussed and decided according to equity in the presence of an employee of the Consul or Agent of the United States.

All suits and disputes which may arise in the Empire of Persia between citizens of the United States, shall be referred entirely for trial and for adjudication to the Consul or Agent of the United States residing in the province wherein such suits and

His Majesty, as exalted as the planet Saturn; the Sovereign to whom the Sun serves as a Standard; Whose splendor and magnificence are equal to that of the Skies; the Sublime Sovereign, the Monarch whose Armies are as numerous as the Stars; whose greatness calls to mind that of Djemshid; whose magnificence equals that of Darius, the Heir of the Crown and throne of Kayanians, the Sublime *Emperor* of all persia; being both equally and sincerely desirous of establishing relations of friendship between the two Governments, which they wish to strengthen by a Treaty of Friendship and Commerce, reciprocally advantageous and useful to the Citizens and Subjects of the two high Contracting Parties, have for this purpose named for their Plenipotentiaries:-

The *President* of the United States of North America, Carroll Spence, Minister Resident of the United States near the Sublime Porte; and *His Majesty* the *Emperor* of all Persia, His Excellency Eminul-Mulk, Farrokh Khan, Ambassador of *His Imperial Majesty* the Shah, decorated with the Portrait of the Shah, with the great cordon blue, and bearer of the girdle of the diamonds etc. etc. etc.

And the said Plenipotentiaries having exchanged their full powers, which were found to be in proper order and due form, have agreed upon the following Articles.

Article I.

There shall be hereafter a sincere and constant good understanding between the Government and citizens of the United States of North America and the Persian Empire, and all Persian subjects.

Article II.

The ambassadors or diplomatic agents whom it may please either of the two high Contracting Parties to send and maintain near the other, shall be received and treated, they and all those composing their Missions, as the ambassadors and diplomatic agents of the most favored nations are received and treated in the two respective countries; and they shall enjoy there in all respects the same Prerogatives and immunities.

Article III.

The citizens and subjects of the two high Contracting Parties, travellers, merchants, manufacturers and others, who may reside in the territory of either country, shall be respected

قرارداد مودت بين ايران وامريكا

T R E A T Y

Of Friendship and Commerce

between Persia and the United States

Signed at Constantinople the 13th december 1856 and the
15th of Rabios-Sani 1273.

Ratifications exchanged at Constantinople,

13th June 1857

TABLE OF CONTENTS

Article I.

Good understanding

Article II.

Reception and treatment of diplomatic Agents.

Article III.

Protection of subjects and citizens-Right to import and
export all kind of produce and manufactures-Internal commerce.

Article IV.

Duties on merchandise.

Article V.

Civil and criminal jurisdiction.

Article VI.

Effects of deceased subjects or citizens.

Article VII.

Appointment of diplomatic Agents and Consuls; Consular
privileges-Persian subjects not to be protected by the diplomatic
Agents or Consuls-Trading Consuls-Limitation of domestics em-
ployed by United States diplomatic and consular Agents.

Article VIII.

Duration of Treaty.

In the name of God, the Clement the Merciful
The *President* of the United States of North America and

فرمان همایونی دائر باجرای قانون عهد نامه مودت بین ایران و ایتالیا و قانون مزبور که بتصویب مجاسین شورای ملی و سنا رسیده است ذیلا ابلاغ میشود :

با تأییدات خداوند متعال

ما

محل صحه مبارك ملوكانه

نظر باصل بیست و هفتم متمم قانون اساسی مقرر مقداریم

ماده اول - قانون عهد نامه مودت بین ایران و ایتالیا که بتصویب مجلسین سنا و شورای ملی رسیده و منضم باین دستخط است بموقع اجرا گذاشته شود .
ماده دوم - هیئت دولت مأمور اجرای این قانون هستند .

بتاریخ چهاردهم دیماه ۱۳۳۴

قانون عهد نامه مودت بین ایران و ایتالیا

نقل از شماره ۳۱۹۱ - ۳۷/۱۰/۳۴ روزنامه رسمی

ماده واحده - مجلس شورای ملی عهد نامه مودت بین ایران و ایتالیا را که مشتمل بر یک مقدمه و شش ماده میباشد و در تاریخ دوم مهرماه ۱۳۲۹ مطابق با ۲۴ سپتامبر ۱۹۵۰ میلادی در تهران باضواء رسیده تصویب مینماید . این قانون که مشتمل بر یک ماده و متن عهد نامه ضمیمه است در جلسه پنجشنبه سیام آذرماه هزار و سیصد و سی و چهار بتصویب مجلس شورای ملی رسید .

نایب رئیس مجلس شورای ملی

متن عهدنامه مودت بین ایران و ایتالیا

اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران

رئیس جمهور ایتالیا

نظر باینکه متقابلا مایلند علائق مودت قدیمی بین دو کشور پیش از پیش تشدید گردد تصمیم بانعقاد عهد نامه مودت گرفته و برای این مقصود نمایندگان تامالاختیار خود رابطریق زیر تعیین نمودند .

از طرف اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران - جناب آقای محسن رئیس وزیر امور خارجه .

از طرف رئیس جمهور ایتالیا - جناب آقای مارکی البرتوروسی لونگی سفیر کبیر فوق العاده و تامالاختیار
مشارالیهما پس از مبادله اختیارنامه های خود که درکمال صحت و اعتبار بود نسبت بموارد زیر موافقت حاصل نمودند .

ماده یکم - بین دولتین معظمین ایران و ایتالیا و همچنین اتباع دو کشور صلح خلل ناپذیر و دوستی صحیحانه دائم برقرار خواهد بود .

ماده دوم - طرفین معظمین متعاهدین موافقت کردند که بمنظور ادامه روابط سیاسی و کنسولی خود طبق اصول و معمول حقوق بین المللی عمومی اقدام نمایند.
 بنابراین با نمایندگان سیاسی و کنسولی هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در قلمرو طرف دیگر همان معامله خواهد شد که در اصول و معمول حقوق بین المللی عمومی مقرر گردیده است در هر حال بازر نظر گرفتن اصل معامله متقابله این رفتار نمیتواند کمتر از رفتاری باشد که نسبت بنماینده سیاسی و کنسولی هر دولت کامله الوداد دیگر اعمال میگردد.

ماده سوم - نظر باینکه طرفین معظمین متعاهدین معتقد هستند که معرفت متقابل با احوال یکدیگر بهترین عامل اساسی و لازم برای حسن تفاهم بین ملل میباشد موافقت دارند نهایت سعی را برای توسعه روابط فرهنگی بین دو کشور مبذول دارند و با اعتقاد باصل فوق طرفین متعهد میشوند که کلیه تدابیری را که به منظور تسهیل مبادلات متقابله فرهنگی و علمی و هنری باید اتخاذ گردد بررسی نمایند.

ماده چهارم - طرفین معظمین متعاهدین موافقت مینمایند کلیه اختلافاتی را که بین آنها بظهور پیوندد (از هر قبیل که باشد) و از طریق سیاسی حل و تسویه نشود بطریق مسالمت آمیز به ترتیبی که طبق قرارداد مخصوصی تعیین خواهد شد حل نمایند.

ماده پنجم - این عهدنامه بتصویب مقامات مقننه طرفین معظمین متعاهدین خواهد رسید و پس از ۳ روز از تاریخ مبادله اسناد تصویبی که در تهران بعمل خواهد آمد بموقع اجرا گذارده خواهد شد.

ماده ششم - این عهدنامه در دو نسخه بسه زبان فارسی - ایتالیائی - و فرانسه تنظیم گردید.

در صورت بروز اختلاف متن فرانسه معتبر خواهد بود نمایندگان تام الاختیار طرفین این عهدنامه را در تهران بتاريخ دوم ماه مهر سال ۱۳۲۹ مطابق با ۲۴ ماه سپتامبر سال ۱۹۵۰ امضاء و بمهر خود مهر نمودند.

عهدنامه فوق که مشتمل بر ماده واحده و یک مقدمه و شش ماده است در جلسه پنجشنبه سی ام آذرماه یک هزار و سیصد و سی و چهار بتصویب مجلس شورای ملی رسید - نایب رئیس مجلس شورای ملی.